

Wolfgang Überleben

Væbner

Ejendele

Ridehest ("Abel"); skjold (1AP overalt); ringbrynje (1AP krop & arme); daggert (I+10, Dam+2, Parry-20); hjelm (1AP hoved); sværd; klæder (bedre borgerskab); kappe med hætte; armbrøst (32/64/300, ES 4, 1rd. at lade +1rd. at affyre) med 30 pile; pung med 48 GKr.

M	WS	BS	S	T	W	L
3	45	40	4	3	9	42
A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
2	27	44	29	36	28	41

Skills

Ambidextrous; Animal Care; Animal Training; Charm; Dance; Dodge Blow; Etiquette; Heraldry; Gamble; Ride Horse; Strike Mighty Blow

Wolfgang er søn af en nordlandsk adelsmand, der har sendt sin håbefulde førstefødte til storstaden Middenheim som væbner hos en gammel ungdomsforbindelse, Sieur Leonius, i håb om at lære ham lidt adelsmanerer. Igennem hele sin barndom viste han nemlig større interesse for at tilse godsets heste, hvilket i sig selv er en udmærket hobby, men ikke en passende levevej for den ældste søn, der i stedet bør koncentrere sig om at lære at styre lenet værdigt og ophøjet.

Wolfgang har nu været væbner i 4 år og skal vende hjem ved vinterens komme. Det er på tide at blive gift med nabolenets datter og slå sig lidt til ro, mener faderen. Ridderlivet har imidlertid sat sine spor i den unge Wolfgang, og han har absolut ikke lyst til at lade sig fange ind i en familiefavn. Faktisk har han allermest lyst til at give afkald på sin retmæssige arv og overgive slægtsgods-et til lillebroderen Stefan.

I sin tid i Middenheim er han desuden blevet glødende Ulric-tilhænger og håber nu på en plads blandt de hellige Ulric-tempelriddere i den Hvide Ulvs By.

Beskrivelse

En ung mand (22 år) med stærke og myndige træk. Han har skulderlangt, mørkt hår og grønne øjne. Han er i god fysisk form og fører sig værdigt frem, selvom han godt ved et overfladisk blik kunne tage sig lidt langlemmet ud.

Wolfgang er en pligttopfyldende og retskaffen ung mand. Han virker måske lidt fåmælt, men han er en lun fyr, der holder meget af sine venner, og er vellidt af de fleste. Men han har også en ambitiøs side.

Sieur Leonius' følge:

Frøken Chalotte Immelwald: Der skal mere end et krigerherte og en god sværdarm til at blive en sanddru ridder - det kræver også etikette, og Chalotte kan lære ham høvisk tale og kunsten at bejle. Wolfgang har stor respekt for hendes professionalisme, og han bryder sig ikke om, at hans rejsefæller spiller op til hende (det har primært været Mikael, men også Marlaian).

Mikael Rosenberg: Godt selskab på landevejene. Men en gang imellem kommer Wolfgangs adelige stolthed op i ham, og han synes, at Mikael's evner er unyttige, hans baggrund ussel og adfærd upassende.

Marlaian La Voi: Hvordan kan man ikke have respekt for en mand som Marlaian? Han kan sit hverv og ser godt ud, medens han udøver det. Hans eneste svaghed er, at han er elver - de er bare anderledes.

Asmol Grumme Torreson: Ganske omgængelig men lidt eccentric - burde han ikke bruge mere tid på at grave efter guld i stedet for at finde genveje til det? Men det er tradition i Ulric-ordenen at vise dværge særlig respekt, så det gør Wolfgang.

Tobias Marcusson: Wolfgang håber, at Tobias vil være i stand til både at gøde vandene hos hans fader og til at hjælpe sig ind i tempelordenen, så han er meget interesseret i at gøre et godt indtryk på præsten.

Chalotte Immelmald

Anstandsdame

Chalotte er født i Middenheim. Hendes fader er væver og hendes moder skrædder. Hun har en ældre broder (Etienne) og to yngre søstre (Claire og Birgitte). Som navnene mere eller mindre antyder, stammer familiens aner fra Bretonnia. Hun taler normalt ikke med accent, men grundet sine sproglige evner er det en mulighed, hun har, hvis hun gerne vil fremstå lidt sofistikeret.

Tålmodighed har aldrig været Chalottes stærke side, og hendes moder blev derfor hurtigt klar over, at datteren næppe egnede sig til at føre skrædderhvervet videre og fik hende placeret som stuepige i Sieur Leonius' husholdning. Her fik man hurtigt øje på den unge piges kvaliteter (læs: hun gjorde en god, smuk og charmerende reklame for sig selv). Hun kom godt ud af det med sin arbejdsgiver, som tydeligvis fandt behag i Chalottes gode sind. Da han drog ud på sin lange rundrejse, forfremmede han hende til anstandsdame. Hun er intelligent, charmerende, køn, og i stand til at fortælle hans familieanekdoter mere levende end han selv.

Beskrivelse

Den 21-årige Chalotte har en naturlig skønhed som andre, mere opstyltede anstandsdammer, misunder hende. Hendes ansigts-træk er enkle, men hendes mørke øjne bibringer udseendet en grad af farlighed, der virker særdeles spændende. Håret er langt, bølgende og næsten sort. Hendes kropsbygning ville nok af samtiden anses for rigeligt mandhaftig, men Chalotte er nok også en moderne kvinde.

Som ene pige blandt seks hanner (hvis man tæller fremmede racer og abejdsgivere med) er Chalotte af hensyn til borgfreden blevet en af drengene. I den mandsdominerede verden har hun desuden måttet bevise sig ekstra. Men så snart det kommer til arbejdet, at være charmerende selskab for Leonius og hans værter, kan hun med ét slag have al sin feminine charme.

Ejendele

Rejsetøj (bukser, tunika, læderstøvler, kappe); to sæt festklædning (lys silke + bomuld), to par sko, natkjole, underbeklædning, kam, børste, spejl, sminke, halskæde, armbånd og øreringe; lidt papir & skriveredskaber; dag-gert (I+10, Dam-2, Parry-20); pung med 10 GKr.

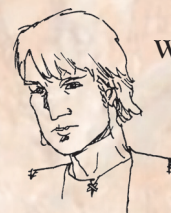
M	WS	BS	S	T	W	L
4	28	28	3	4	6	49

A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
1	55	43	40	45	41	60

Skills

Dance; Etiquette; Heraldry; Linguistics; Read/Write; Seduction; Storytelling; Wit

Sieur Leonius' følge:

Wolfgang Überleben: En rigtig væbner - på godt & ondt: Til tider lidt rigeligt pompøs og drømmende, men også dannet og elskværdig. De er gode venner.

Mikael Rosenberg: Da rejseselskabet i sin tid drog ud, sværmede hun lidt for Mikael og hans farverige optræden, men den lange rejse har overbevidst hende om, at han er lidt for overfladisk og enfoldig i forhold til hende. Hun prøver at fastholde venskabets uden at give ham indtryk af mere.

Marlaian La Vei: Efter Mikael har hun nu udviklet et varmt og platonisk venskab med elveren, La Vei, som med sin helt anderledes baggrund og livsform fører nye elementer og tanke-gange ind i hendes vidbegærlige sind.

Asmol Grumme Torreson: Asmol er lidt for ensopret for Chalotte med hans konstante snak om alkymi, forvandling og guld.

Tobias Marcusson: Det er næsten umuligt at have noget imod Tobias - han er simpelthen for rar. Og selv når han vil lyde belærende, er det med et smil i skæget.

Mikael Rosenberg

Skjald

Ejendele

Tværfløjte; sminkekuffert; kuffret med udklædningsstøj; kappe med hætte; farverigt tøj; daggert (I+10, Dam-2, Par-20); sværd; pung med 5 GKr.

M	WS	BS	S	T	W	I
4	40	38	2	3	8	41*
A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
1	51	33	31	37	32	52

Skills

Acrobatics; Acting; Blather; Disguise; Dodge Blow; Luck; Lightning Reflexes*; Musicianship; flute; Palm Object; Sing; Street Fighting

Mikael stammer fra en af Middenheims utallige fattige familier. Hans moder vaskede tøj for folk men døde i barselsseng, da han var et par år. Mikael blev alene med sin fader, der som daglejer forsøgte at ernære sig selv og sønnen.

Mikael var overladt en del til sig selv og lærte at leve fra hånden til munden sammen med de andre fattigunger, som endnu ikke var gamle nok til at arbejde - som sulten meldte sig, lærte de snart, hvordan man lister en tærte fra en travl hobbit på markedspladsen.

Det viste sig hurtigt, at der hos Mikael var et naturtalent for at spille forskellige roller. Han begyndte at rode efter gamle klude og stjæle tøj frem for mad. Efterhånden blev selve måden at stjæle på vigtigere end tyvegods. Han gik og glædede sig hele året til det næste store Karneval, hvor tilrejsende gøglere ville fylde byen med deres dans og sang og gøglerier. Han aflurede tricks og skabte forbindelser. En gammel gøgler lærte ham at spille fløjte, og Mikael øvede & øvede sig.

Selvom han er meget bredt orienteret indenfor gøgleri, er det helt klart fløjten, der har hans største interesse. Efterhånden kunne han ernære sig legalt med sine musiske evner (faderen var forlængst død af overanstrengelse).

Han blev kendt, som ham de rige kunne sende bud efter, hvis de havde lyst til lidt spontan underholdning undenfor karnevalsæsonen og fik sit livs chance, da Sieur Leonius tilbød ham fast ansættelse på turen rundt i Imperiet. Han er godt tilpas i den lille tjenesteflok og glad for chancen for at se Imperiet, selvom det minder lidt om fast arbejde.

Beskrivelse

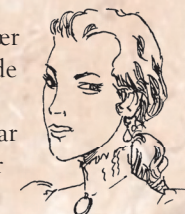
Mikael er en spinkel og væver knægt på 24 år. Han har langt, glat ravesort hår samlet i en veltrimmet hestehale. Ansigtet er mørkt i loden, men øjnene er overraskende lyse (en blå/grå farve). Han har lange, "kunstneriske" fingre.

Mikael er en charmerende og særdeles køn fyr, der har ladt en del knuste hjerter bag sig hos unge adelsdøtre, der keder sig rundt om på fædrenes mørke borge. Der sidder de nu og drømmer om sigøjnerprinsen, der forsikrede dem om deres skønhed og stjal sig til at kysse deres hånd, når vagten vendte ryggen til.

Sieur Leonius' følge:

Wolfgang Überleben: Velmenende, men hyklerisk. Mikael har set tusindvis af hans slags i de borger- og ridder-stænder, han altid har været afhængig af. Wolfgang er rar nok og ved vel ikke helt, hvad der egentlig foregår af uretfærdigheder på samfundets skyggeside.

Chalotte Immelwald: Han holder især af Chalotte, men kan ikke rigtigt finde ud af hvor meget. Er hun mest som en søster eller ...? I starten af rejsen var det som om, der var optakt til et eller andet i mellem dem, men det løb lissom ud i sandet.

Marlaian La Vei: Marlaian er nok ikke helt så alfeagtig, som Mikael havde håbet, elverfolk ville være. Og hvad er det, der foregår mellem ham og Chalotte?

Asmol Grumme Torreson: Et let offer for venligtsindede drillierier, og Asmol kan godt have brug for at komme lidt væk fra sine evige grublerier og jagten på de Viises Sten, hvad det så end er.

Tobias Marcusson: Mikael er også meget glad for Tobias, der med sin alfaderlige godmodighed fungerer lidt som den far, Mikael aldrig rigtigt har haft.

Marlaian La Vai

Mesterjæger

Ejendele

Elverbue (32/64/300, ES 4, 1 skud/rd) og kogger med 30 pile; kniv (I+10, Dam-2, Parry-20); sværd; 3 snarer og en bjørnefælde; skjold (IAP overalt); kappe med hætte; rejsetøj incl. støvler & handsker; festtøj; pung med 6 GKr.

M	WS	BS	S	T	W	L
4	36	68	3	4	6	66
A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
1	49	38	52	55	34	49

Skills

Animal Care; Excellent Vision; Concealment: rural; Follow Trail; Marksmanship; Numerismatics; Orientation; Read/Write; Secret Language: Rangers; Sing
Elver: Night Vision

Marlaian kommer oprindeligt fra Laurelorn-skoven, hvor han trådte sine barnesko i en idyllisk lille elverlandsby. Den unge elver viste gode anlæg som skytte, og han brændte inderligt for at dygtiggøre sig med det formål at blive øverste jæger for landsbyen. Men udover dygtighed kræver det stor tålmodighed at komme til tops i elversamfundet. De lever ganske simpelt så længe, at begrebet anciennitet får en hel ny dimension. Marlaian mente ikke, man påskønnede hans talent, og han blev indelukket og trist og søgte længere og længere ind i skoven i lange perioder.

Det bekymrede naturligvis hans kloge moder, og hun foreslog ham, at han drog ud i menneskenes verden: *"Hos os er du stadig kun en stor dreng, men hos menneskene er en skytte med 25 års praktisk erfaring og stadig i fuld vigør særdeles efterspurgt"*. Familien ønskede ham held og lykke, og den da 39-årige Marlaian drog til Middenheim, hvor han fik en god kontakt til den daværende hof-mesterjæger, Allavandrel Fanmaris, som anbefalede ham overfor Sieur Leonius. Leonius er indehaver af store skovområder nordøst for byen men havde problemer med at finde kvalificeret personale til det ansvarsfulde hverv.

Og her har han så været siden. Leonius finder det særdeles befordrende at have en intelligent mesterjæger, som samtidigt kan holde styr i protokoller osv.

Beskrivelse

En typisk, høj & rank elver på 45 år. Han har kastaniebrunt hår, der når ham til midt på ryggen - det er sædvanligvis flettet - og en markant "djævlepande" (håret går ned i en spids i panden). Han øjne er grønne som birkeblade i foråret, og hans hud har en sund, nøddebrun kulør. Hans ansigtstræk er skarpe og maskuline, og i hans bevægelser er en sær blanding af yndefuld smidighed og muskuløs sikkerhed.

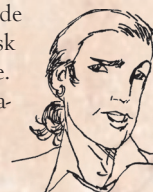
Marlaian er bevidst om sine egne evner, og falsk beskedenhed ligger ikke til elvere. I det hele taget er La Vai blevet klar over, at mennesker er mere forsigtige med ærlighed - han har dog ikke fundet anledning til at skifte stil.

Sieur Leonius' følge:

Wolfgang Überleben: Wolfgang er det diffuse spejl-billede af Sieur Leonius, og hele ridder/væbner-tankens, som menneskene går så højt op i, ligger Marlaians elversind fjernt: Enten er man dygtig nok, eller også er man ikke - hvorfor gå rundt i en andens skygge og tro at man bliver mere oplyst af det? Wolfgang er god nok - så hvorfor sætte sit lys under en skæppe?

Mikael Rosenberg: Han gør meget ud af at lade være med at vise jalousi overfor Mikael - faktisk så meget at det måske netop virker påfaldende. Men han kan ikke se udenom Mikael og Charlottes åbenlyse glæde ved hinanden, og den minder ham om, at han aldrig vil høre 100% til i menneskenes verden.

Charlotte Immelwald: Marlaian er ikke en stor skørtejæger som mange af sine artsfælder. Men alligevel er han alvorligt på vej til at forelske sig i anstandsdamen Charlotte med alle de overvejelser et sådan forhold vil føre med sig: Hun er menneske, hun vil ældes, hun vil dø, medens han endnu er i sin bedste alder ... Og hvad med eventuelle børn af et sådan forhold ... Men hun er frygtelig køn og sød og fordrejer aldeles hovedet på ham. Han finder hende også intelligent og nyder at høre hendes fortællinger om de forskellige adelsfamiliers historie.

Asmol Grumme Torreson: Han vil også gerne vise velvilje overfor dværgen Asmol. Marlaian mener, at de traditionelle dværge- og elverstridigheder bør lægges på is. I hvert fald så længe de er på rejse sammen.

Tobias Marcusson: Man bør altid lytte respektfuldt til dem, der har guderne i tale. Tobias er godt nok en årsunge i forhold til præsterne hjemme i Laurelorn, og nogen gange kan det være svært helt at godtage hans snak om den vrede vintergud, der forvandler sig til en ulv og spiser solen.

Tobias Marcussen

Ulric præst

Ejendele

Ringbrynje (1AP krop & arme) og hjelm (1AP hoved); skjold (1AP overalt); sværd; daggert (1+10, Dam-2, Parry-20); rejsetøj inkl. støvler; ulveskindskappe; festtøj; grå præsterobe; helligt symbol i sølv; skrivegrej & papir; pipe & tobak; ridehest ("Dugfald") udlånt af templet; pose med ingredienser: 6 fjer, 2 små sølvhamre, 3 små jernringe; pung med 3 GKr.

M	WS	BS	S	T	W	I
3	40	40	5*	4	9	49
A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
1	39	43	43	50	57	42

Skills

Arcane Language; magick; Acute Hearing; Animal Care; Cast Spells: clerical level 1 & 2; Disarm; Dodge Blow; Excellent Vision; Identify Undead; Meditate; Magical Sense; Read/Write; Super Numerate; Scroll Lore; Secret Languages: classical & battle tongue; Street Fighting; Strike Mighty Blow; Theology (Ulric); Very Strong*

1st Level Battle Magic: Flight; Hammerhand
2nd Level Battle Magic: Aura of Protection
19 MP

Tobias har været i Ulrics tjeneste i gudens store hovedtempel i Mid-denheim, siden han som ganske ung forlod den nordlandske hær. Han er en god, solid præst med en særdeles bred orientering indenfor såvel præstegerningen som matematik og praktisk krigsførsel.

Det var Sieur Leonius selv, der henvendte sig til templet for at få en præst i sit følge. "Helst en rolig type som kan illustrere, at de to store guder [Ulric og Sigmar] vitterligt ønsker fred og fælles troskab mod kejseren - også ude på landet."

Ud over denne reklame-effekt har Tobias fra templets side fået ordre på at lave nøjagtige optegnelser over de forskellige lens syn på kejseren - bag deres naturlige pligt-begejstring - samt om muligt at missionere i de sigmarittiske egne af landet. Godt nok har guderne sluttet fred, men man skal dog ikke være blind for, at Ulric jo er den største krigsgud, og måske går der nogle stakkels bønder rundt, som slet ikke er klar over de åbenlyse teologiske kendsgerninger.

Tobias selv er glad for at være kommet lidt væk fra templet. Han elsker sit præstehverv, men når han har været i tempeltjeneste for længe, begynder bøjerne at synes lidt for støvede for ham. Han udfører sit protokol-arbejde upåklageligt, men er lidt for rar til at presse sin religion ned over bøndernes ansigter i den grad templet ønsker.

Beskrivelse

Tobias en kompakt og sej mand på 39 år. Hans ansigt har en rund, lun form og et kraftigt fuldskæg præger det. Øjnene er brune, og håret er mørkt med begyndende grå stænk i skægget.

Kombinerer præstegerningens visdom med en jævn omgængelighed. Det samme praktiske sind gør ham velegnet til denne rejse (og en god rejsekammerat). Han er klar over sin faderlige rolle overfor flere af gruppens medlemmer.

Sieur Leonius' følge:

Wolfgang Überleben: Ah, en god ulricaner. Hvis han bare kløer på, skal han nok blive en fin ridder en dag.

Chalotte Immelwald: Meget yndig.

Mikael Rosenberg: En uhelbredelig synder - men der er noget uskyldigt over knægtens narrestreger, og Tobias sympatiserer med ham og kender hans vanskelige baggrund. Han prøver at inspirere i stedet for at fordømme.

Marlaian La Vei: Elveren påstod, da Tobias havde forklaret, at Ulrics ord faldt ligesom snefnug og omsvøbte verden, at det aldrig sneede i Laurelor. Siden har præsten været lidt usikker på, om elveren faktisk hånede Ulric, eller de bare er meget forskellige.

Asmol Grumme Torreson: Tobias slapper bedst af i selskab med dværgen Asmol, som deler interessen for magi og tal (formler), medbringer en glimrende øl, han selv har brygget, og - som Tobias - nærer en stor kærlighed til pibetobak.

Asmol Grumme Torreson

Sværd; daggert (I+10, Dam-2, Parry-20); vandrestav; rejsetøj incl. støvler & handsker; kappe med hætte; festklædning; smykker (samlet værdi ca. 50 GKr.); pipe & tobak; lille tønne øl i en rem; morter & støder; segl; pose med ingredienser (4 dyretunger, 6 vokskugler, 1 lille paraply, 3 stykker linned, 5 svovlkugler, 1 skorpionhale); 2 bøger ("Nemo fra Nuln" (om en alkymist, der næsten fandt den hemmelige formel, men kom til at skabe sig selv om til guld) & "Vulkanens skatkammer - svovl, lava og andre nyttegenstande"); pung med 18 GKr.

M	WS	BS	S	T	W	L
3	48	28	3	5	10	46

A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
1	41	53	51	59	58	28

Skills

Arcane Language: Magick; Brewing; Chemistry; Cast Spells: petty magic & battle magic level 1; Excellent Vision; Evaluate; Herb Lore; Mining; Metallurgy; Magic Sense; Prepare Poison; Read/Write; Scroll Lore; Silent Move; urban
Dværg: Night Vision

Petty Magic: Curse; Gift of Tongues; Protection From Rain; Zone of Silence
1st Level Battle Magic: Cure Light Injury; Fire Ball; Immunity From Poison
17MP

Alkymist

Asmol er oprindeligt fra de Grå Bjerge, som er en del af de primære dværg-områder i den Gamle Verden. Her kom han som yngre i lære som alkymist, da han håbede at finde en lettere måde at skaffe sig guld på end at grave i jorden.

Alkymi er som bekendt en søgen efter den endelige formel for, hvordan man laver guld ad kemisk/mystisk vej. Da Asmol havde udforsket sine egne teorier - uden held - besluttede han sig for at tage på studietur til det det vidtberømte universitet i Nuln. Heller ikke her fandt han de Viises Sten, men han fandt bogen om "Nemo fra Nuln" og en henvisning til, at denne, inden han lavede sig selv til guld, havde opholdt sig nogle uger i Middenheim. Altså drog Asmol til Middenheim. Her fandt han nogle skrifter, hvor Nemo beskrev en gammel borg et sted i Imperiet, hvor man i fangekælderen havde en speciel forekomst af magnetiske sten, der tydeligvis var stærkt magiske. Desværre fortalte den til tider noget distraerte Nemo ikke præcis hvilken borg, det drejede sig om, men blot at han mente at have fundet nøglen til guld fremstilling.

Da Asmol på en kro hørte om Leonius' kommende rundtur, meldte han sig og anmodede høfligt om at komme med. Her var chancen for at få adgang til de borge, der ellers var lukkede for menigdværg. Leonius havde faktisk allerede et meget broget rejseselskab og med løfter om procenter af afkastet fra et eventuelt magnetisk stenfund, lod han dværgen rejse med. Indtil videre har eftersøgningen dog ikke givet noget resultat, men en del forvirrede forsøg på at skjule, hvorfor dværgen så frygteligt gerne vil undersøge slottenes kælderregioner.

Asmol er en hyggelig dværg, der er en anelse mere forfinet end de fleste af sine artsfæller. Han bærer således gerne kulørte klæder og smykker og er meget forfængelig omkring sit imponerende skæg.

Beskrivelse

En dværg på 70 år af gennemsnitlig højde og drøjde. Han har grå, mørke øjne. Hans pande er særdeles høj, men hårvæksten er stadig kraftig, stålgrå og krøllet. Hans mest bemærkelsesværdige træk er imidlertid hans grå/sorte skæg, der er kraftigt nok til at blive samlet i tre fletninger. Asmol er på vej op i årene, og dybe rynker er som furer begyndt at grave sig ind i hans åbne, lyse ansigt.

Han kommer fint ud af det med de mennesker, han har mødt på rejsen. Til tider får han dog nok af den megen selskabelighed og søger afsides for at ryge en god tobak og drikke lidt af sin medbragte øl.

Sieur Leonius' følge:

Tobias Marcusson: En menneskepræst er meget anderledes end dværgenes - men Tobias kan heldigvis andet end prædike. De drikker øl og ryger sammen; snakker om magi, tal og forvandling.

Chalotte Immelwald: En dame - men Chalotte har vist sig mindre skrøbelig, end Asmol først havde forventet, og han er blevet tilbøjelig til at behandle hende som "en af drengene".

Mikael Rosenberg: Lidt en fløs, men han er også ung endnu. Det ville klæde ham at få et ordentligt job og et skæg.

Marlaian La Vei: Han accepterer elveren i følget - selvom der ligger en nedarvet tilbøjelighed til antipati og lurer dybt i ham. Marlaian kan sidde i timer uden at lave noget fornuftigt eller overhovedet bevæge sig! Man bør altid være igang med noget. Men sådan er de, de elvere.

Wolfgang Überleben: Troværdig og ambitiøs. En god knægt, der tempereret med alderens visdom vil kunne blive til noget.